

## 4 – Discernământul spiritual: vindecarea

### Calea spre vindecare

După ce ți-ai folosit duhul pentru a atinge stările și problemele fraților și a surorilor, poți începe să stabilești un diagnostic și să le arăți calea spre vindecare. Este ușor de spus, dar în realitate este destul de greu să îi convingi pe oameni. Pentru a-i conduce spre eliberare, tu însuși trebuie să ai suficientă experiență care să-ți permită să vorbești limpede și convingător, pentru ca ei să primească lumină și să fie eliberați. Dificultățile întâlnite când îi ajutam pe alții sunt, pe de o parte, experiența insuficientă, și, pe de altă parte, cuvintele nepotrivite. Dacă atât experiența, cât și cuvintele noastre sunt suficient de profunde, îi vom putea ajuta pe oameni să vadă lumina.

Îmi aduc aminte că era odată în Shanghai un frate pe care nu puteam nicidecum să îl ajut. Nu aveam destulă experiență. Avea o voință extrem de puternică, era mândru și iute din fire. Unii sunt iuți din fire, dar nu sunt și mândri. Acest frate era încăpățânat și iute din fire. Nu era ușor să te ocupi de el. În cazul unui om cu o voință puternică, dar care nu se enervează repede, problema lui rămâne în el. Când o astfel de persoană își iese din fire, de obicei urmează o simplă mărturisire, și problema se rezolvă. Dar un om care are o voință puternică și este, de asemenea, iute din fire e subiectiv. Când se enervează, susține că reacția lui este îndreptățită. De aceea, refuză să se pocăiască. O asemenea combinație creează o problemă majoră.

Unii poate au o singură problemă, în timp ce alții au două sau trei probleme care se ciocnesc reciproc, agravând situația. Pe plan medical se întâmplă uneori că mai multe boli într-un pacient îngreunează vindecarea organismului, pentru că fiecare boală o afectează pe cealaltă și amplifică suferința pacientului. La fel este cu natura umană.

Trebuie să înțelegem interacțiunea dintre diferitele caracteristici. Un om cu o voință puternică, mândru și iute la mânie are nevoie de un tratament foarte intens.

După ce ai ajuns să identifici starea unui frate, ai două căi de a-l ajuta:

### *1. Sfătuirea*

Prima cale de a ajuta este sfătuirea. Îi arăți fratelui calea eliberării. Poate că acest om nu a avut niciodată lumină, de aceea este ignorant cu privire la sine, și nimeni nu i-a vorbit deschis niciodată. Când vorbești cu el, îi spui ce ai văzut. Îi relatezi propria experiență. Îl sfătuiești să se lase prelucrat de Dumnezeu și să accepte disciplina Duhului Sfânt. Calea lui nu este dreaptă: el trăiește după mintea și simțurile sale; duhul lui este slab; el greșește înaintea Domnului și de multe ori a refuzat disciplina Duhului. Dacă lumina ta este suficient de exactă, îl poți elibera. Dar tu însuși trebuie să ai grijă să nu fi confuz. Lumina aduce totdeauna eliberare. Poți să îl inviți să vină la tine și să îi arăți acele lucruri în care a refuzat disciplina Duhului Sfânt. Sfaturile tale trebuie să fie pozitive, nu rostite cu ușurătate, ci să fie întotdeauna exacte. Îți întărești cuvintele arătându-i momente din viața lui când a refuzat disciplina Duhului. Puțini greșesc din întâmplare. Cei mai mulți oameni greșesc din cauza temperamentului lor. Cei lenți sunt lenți întotdeauna, iar cei iuți sunt întotdeauna iuți. Greșelile temperamentale sunt o problemă a tuturor oamenilor. Deci trebuie să îl ajuți să-și îndrepte această problemă de temperament, nu greșelile ocazionale.

Ajutorul pe care îl dăm altora nu trebuie să fie general, ci concret și să urmeze o anumită procedură.

*În primul rând*, notează faptele. Trebuie să ai un carnetel în acest sens. De exemplu, să spunem că un frate exagerează sau minte. Când îl auzi prima dată că face asta, notează-ți ce a spus și în ce condiții. Dacă aceasta este o greșeală de caracter, din nou va proceda la fel. Notezi de fiecare dată când minte, poate de zece sau de douăzeci de ori. Astfel vei ști că este o problemă de caracter. Apoi, când se ivește ocazia, poți să-i arăți cât de neadevărate au fost cuvintele lui.

*În al doilea rând*, tu însuși trebuie să fii întărit în lăuntrul tău. Trebuie să fii tu zidit înainte de a-i putea ajuta pe alții. Pe măsură ce

notițele din carnetelul tău se înmulțesc, și puterea ta lăuntrică trebuie să crească. Trebuie să urci din ce în ce mai sus, puterea ta să fie tot mai mare, până când tăria ta morală va fi suficientă pentru a oferi ajutor.

În *al treilea rând*, așteaptă momentul potrivit pentru a vorbi cu persoana respectivă. În timp ce aștepți, povara ta interioară poate continua să crească. Ceri Domnului să aranjeze o ocazie în care să poți vorbi cu el. Apoi, când vorbești, fii atent la următoarele aspecte:

1. Spune-i: „Doresc să-ți spun câteva cuvinte. Nu trebuie nici măcar să-mi răspunzi. Dar trebuie să mergi înaintea Domnului ca să meditezi la ce îți spun și să vezi dacă e adevărat sau nu”. Nu-i da loc pentru replici.

2. Mai spune-i: „Tot ce îți spun este pentru binele tău. Nu am niciun interes să mă amestec în treburile tale. Nu intervin în mod ușuratic în problemele altora. Fac aceasta doar ca să te ajut”.

3. De asemenea, mai poți adăuga: „Îți spun aceste lucruri fără a avea vreun interes personal”. Adu-i aminte de acele momente în care l-ai observat mințind. Fă-l să vadă că minciuna este o problemă în viața lui. Spune-i: „Trebuie să te pocăiești înaintea Domnului, altfel nu vei scăpa de asta”. În timpul conversației, trebuie să subliniezi apăsător problema lui în ce privește minciuna sau exagerarea. Cât despre alte greșeli, trebuie doar să le menționezi. Păcatul grav trebuie denunțat cu putere, în timp ce pentru celelalte, nu așa grave, e nevoie doar de o muștrare ușoară.

## 2. Muștrarea

Oamenii cu probleme pe care îi întâlnim pot fi, în general, împărțiți în trei grupuri. În *primul grup* sunt cei cu probleme minore. Tot ce trebuie să faci este să mergi la acel om și să îi arăți mica lui problemă. Te poți ocupa de situație singur. *Al doilea grup* este alcătuit din cei care au probleme majore, adică probleme ce sunt adânc înrădăcinate în ei. Va trebui să folosești cuvinte grele pentru a-i aduce pe aceștia înapoi. Și dacă ți se pare clar că nu poți să te ocupi singur de acea situație, trebuie să chemi alți doi sau trei frați cu experiență să vină cu tine, și spune acele cuvinte grele în prezența lor. Și, în fine, *al treilea grup* este compus din cei cu probleme atât de adânci, încât nu pot fi schimbați cu ușurință. În aceste situații trebuie să mergi cu încă doi sau trei frați pentru a

vorbi cu acești oameni. S-a creat în tine o asemenea repulsie față de acea problemă a fratelui respectiv, încât ești gata să-l mustri sever. Ai discernământul necesar și ai și cuvintele de mustrare. În prezența acelor frați, nu doar îl sfătuiești, ci îl mustri cu severitate. Căci, muștrându-l, îl reprezinți pe Dumnezeu. Când îl mustri, trebuie să ai mânia lui Dumnezeu în tine. Dacă te ascultă, va fi eliberat de problema lui.

Cum poate cineva să-și învingă slăbiciunea? Cum poate fi rezolvată problema sa? Slăbiciunea și problema lui sunt rezolvate sub o lumină puternică. Când se arată lumina lui Dumnezeu, omul nu mai are unde să se ascundă. Tot ce nu este din Dumnezeu se uscă și se ofilește. Cu cât lumina este mai puternică, cu atât mai rapidă este ofilirea. Rezolvarea problemei unui frate depinde de măsura de lumină pe care o dăm. Lepra, în faza ei ascunsă, nu putea fi vindecată. Dar după ce era adusă la lumină, putea fi vindecată. Pentru a da o lumină suficient de puternică, noi înșine nu trebuie să avem niciun simțământ sau interes personal. Trebuie să muștrăm doar de dragul aceluia frate, altfel nu vom fi capabili să rezolvăm problema lui. Dacă le vorbim deschis fraților noștri și aducem slăbiciunea lor în lumina Domnului, putem să îi eliberăm complet de problema lor.

Poate unii se întreabă de ce este nevoie să aducem încă doi sau trei frați. Uneori, când o singură persoană vorbește, lumina nu pare a fi suficient de puternică. Aducerea a încă doi sau trei frați este cu scopul de a spori măsura de lumină, de a scoate mai bine în evidență problema fratelui respectiv și de a mări rușinea lui. În felul acesta el va fi zdrobit pe loc și va fi eliberat de problema lui. Lumina adusă de doi sau trei este mai mare decât lumina unuia singur. Totul depinde acum de disponibilitatea aceluia frate de a accepta tratamentul.

De asemenea, unii se întreabă de ce este nevoie de mustrare. În Biblie sunt menționate multe situații în care muștrarea a fost necesară. Astăzi în Biserică sunt puțini cei care mai îndrăznesc să muștre. De ce? Pentru că propriile noastre vieți nu sunt în regulă și, astfel, nu ne simțim vrednici să muștrăm pe alții. Căci, de îndată ce am muștra pe alții, în realitate ne-am muștra pe noi înșine. În plus, avem sentimente personale care nu ne lasă să muștrăm. Pentru a putea muștra pe cineva într-o anumită chestiune trebuie să lăsăm la o parte orice sentiment personal. Muștrările consemnate în Biblie nu cuprind sentimente

personale, ci sunt în întregime făcute de dragul lui Dumnezeu, al Bisericii și al fraților și surorilor.

Pentru binele fraților, nu putem să nu vorbim deschis. Ca să mustri pe cineva, trebuie să urăști profund problema în discuție. Trebuie să ai o repulsie puternică față de ea, care să îți stârneasă mânie. Dacă tu însuși nu ești astfel înaintea lui Dumnezeu, nu poți mustra pe alții. Dacă cuvintele tale vin de la Dumnezeu, atunci, când vorbești cu severitate acelui frate în fața a doi sau trei martori, lumina va străluci asupra lui și îl va orbi. După două sau trei zile, va începe să vadă lumina. Ceva a fost tăiat din el: s-a făcut o rană în el, iar problema pe care o avea s-a ofilit.

Ați observat că am intitulat aceste mesaje „Discernământul spiritual”. Unul dintre diversele aspecte ale judecății lui Dumnezeu este mânia Sa. Când El judecă, totul este curățat. Într-o zi, când mânia lui Dumnezeu va fi complet stărnită, întreaga lume va fi purificată, iar lucrarea lui Satan va dispărea pentru totdeauna. Este un lucru bun ca cineva, după ce a umblat cu Domnul treizeci sau cincizeci de ani, să fie chemat să reprezinte mânia lui Dumnezeu. Mânia dreaptă a fraților bătrâni poate elibera pe unii de problemele lor. Dar cei tineri nu trebuie să se lase ispitiți de acest lucru. Vremea *ta* de a reprezenta mânia lui Dumnezeu nu a sosit încă. Tu, care ești mai tânăr, trebuie mai degrabă să înveți să porți crucea și să accepți disciplina Duhului Sfânt, și aceasta deoarece, deocamdată, nu poți exprima decât mânia care vine din tine, lucru care te va face să mergi înaintea Domnului și să îți mărturisești greșeala. Unii frați bătrâni pot, într-adevăr, exprima mânie, dar întrucât ea este de la Domnul, ei nu au nevoie să se pocăiască de ea. Mânia care vine de la Dumnezeu este complet diferită de mânia care vine din sine. Orice mânie sau supărare care vine din sine trebuie mărturisită, altfel nu poți avea părtașie cu Dumnezeu. Dar orice mânie care vine de la Dumnezeu nu necesită pocăință și nu întrerupe părtașia cu El. Frații obișnuiți pot doar sfătuți; ei nu-l pot mustra pe fratele care are nevoie de ajutor. Doar cei mai bătrâni dintre noi, care au o încredere lăuntrică de la Domnul, pot judeca problemele fraților cu mânia lui Dumnezeu.

Foarte rar menționez aceste lucruri, pentru că ele nu sunt de rând. Întotdeauna trebuie să exercităm judecata cu frică și cutremur. Trebuie să mai învățăm mult înaintea Dumnezeului Atotputernic.

*Rugăciune:* „Doamne, Te rog în special pentru frații și surorile de aici, ca ei să fie eliberați în lăuntru lor. Mă rog ca ei să poată, fără dragoste de sine sau disperare, să se cunoască înaintea Ta atât de profund, încât să poată ajuta pe mulți, scoțându-i din întuneric și aducându-i pe calea luminii. Fie ca ei să trăiască zilnic în Tine, și nu în ei înșiși. Fă-i, Doamne, să primească mai multă lumină în Tine, să accepte tot mai mult disciplina Duhului Sfânt, să învețe să se teamă de Tine și să fie eliberați de eul lor pe măsură ce caută să Te slujească pe Tine și Trupul lui Cristos. Amin”.